

FUNDACJA GENERALNA
Armii Pomorskiej Armii
Służby Polei
87-119 Puck, tel. 0048 58 65 2 186
NIP 556 23 12 04 370502736
Nr K-R 62 1090 1506 0000 0000 5002 0244

poprzedni nr D: 685/1448

III 103
EJ

++
Edmund Rafiński
86-300 Grudziądz

GRUDZIĄDZ
AK

dzien brata Edwarda:
Wawrzynkowski

82-78-300 Bratogard
Wojciech Wawrzynkowski

84-100 Puck
Anna Wawrzynkowska

86-300 Grudziądz

WAWRZYNKOWSKA

Irena

K-685/1448/Pom.

SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI

Wawrzyńkowska Irene

T: K: 685/1448 Pom.

Grudziądz AK

I./1. Relacja k. 5 s. 1-5

I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora —

I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora —

II. Materiały uzupełniające relację k. 10 s. 1-14

III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora —

III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 —

III./5. Inne ... —

IV. Korespondencja —

1) Wawrzyńkowska-Irene k. 9 s. 1-14

2) z rodziną k. 5 s. 1-5

V. Nazwiskowe karty informacyjne k. 4

VI. Fotografie dwie ikonografii

I/1 RELACJA WŁASCIWA - *Wawrzynkowska Irene:*

- relacja Adeli Wilewskiej - siostry Ireny Wawrzynkowskiej
str 1 - 3 , k. ~~1~~.3
- relacja Władysława Stanisławskiego , przepisana przez
Edmunda Rafińskiego
str. 4-5 , k. ~~1~~.2

4941/1935 41-603 / 1488

Relacje Adeli Wilewskiej
- siostry Treny Wawrzymkowskiej

Trena Wawrzymkowska urodziła się
12. X 1919r w Blumenthal w Niem -
-czech (około Bremy)

Rodzice Treny Wawrzymkowskiej to:
Ludwik i Józefa, z domu Lekowska.

Trena Wawrzymkowska przybyła do
Polski w 1919r, gdzie początkowo za -
mieszkała w Gdańsku, a od 15. I 1920r
- w Grodujadzu, początkowo przy ul. Lipowej 53.

Jej rodzeństwo stanowiły: starszy
brat Edward, siostry: Adela Wilew -
ska z domu Wawrzymkowska oraz
opisana powyżej: Trena Wawrzymkowska.

Trena Wawrzymkowska początkowo
uczęszczała do szkoły powszechnej
im. Tadeusza Kościuszki, mieszczącej
się na ulicy Fortecznej w Grodujadzu,
a następnie do Państwowego Żeniskie
go Gimnazjum Humanistycznego również
w tym samym mieście ^{na} ul. Cuki - Skło -
-dowskiej 4

Irena Wawrzyńkowska w czasie ^{III/4} oku-
pacji hitlerowskiej, znając dobrze s-
-zyk niemiecki, zatrudniona była w
charakterze maszynistki. (na lotnisku)
Często wyjeżdżała do Poznania
jako -kurier TK wraz z Panią Ire-
ną Szydłowską w celu nawiązania
bliskich -kontaktów politycznych.

Aresztowana została 17 I 1945 r
przez gestapo niemieckie w Gnieźnie
Powodem aresztowania - miało
być "wzniecenie powstania w połud-
niowej części miasta."

Początkowo przebywała w obozie
w Gnieźnie przy ul. ^{M. z Ryniska} L. Wawrzyńskiego,
a następnie została wywieziona
do Bydgoszczy, a z tamąd w nie-
nanym kierunku, skąd została
prawdopodobnie zamordowana.

Adela Wileńska
cegruelzigoh.

I/1/3

Uzupełnienie do relacji
Adeli Wilewskiej

W rodzinie Kawczyńskich
panowały nastroje na „wskres” pa-
tryotyczne, jakże Ojciec Ludwik
z zawodu: Urzędnik Miejski - zwa-
cał szczególną uwagę na „umi-
towanie Ojczyzny” jako „obra
wspólnego”.

Wilewska Adela
Gmoltz Goltz

Relacje Władysława Stanisławskiego - chorążego „Polskiej Organizacji Wojskowej”, a następnie
HK zmarłego przed kilkoma laty, z którym przeprowadzitem
wywiad. (odnośnie jego udziału w ruchu oporu)

W odniesieniu do Tereny Wawrzynkowskiej, Pan Władysław Stanisławski konkludował:

W odniesieniu do powstałej w 1944r. „Polskiej Organizacji Wojskowej” i do udziału w niej Tereny Wawrzynkowskiej - relacyonował: „Mielisimy swoich ludzi na lotnisku (Głapiak), którzy nam dostarczali materiał wybuchowy oraz Wawrzynkowska Terena, która wynosiła amunicję.”

Po przemi wejściu POW w skład HK - relacyonował: „Nasza organizacja podzielona była na poszczególne komórki, działające w zakła-

ach pracy. / Komórki w „Pe Pe - 6e”
HV - „Herzfeld i Victorius”, „Unia”
oraz na lotnisku, oraz w elektrow.
-ni, sta terenie lotniska - dziła
Ta tzw - komórka lotniskowa - Gła
piak i Wawrzynkowska Irena!”

II/ Materiały uzupełniające relację -
Wawrzyńkowska Irene:

1. Odpis art. „Poszukiwanie zaginionej
„Głos Pomorza” z 27.10.1945 sporządzony
przez Edmunda Rafińskiego, rękop. oryg. k. 2 s. 1-3
2. Rafiński E., biogram „Irene Wawrzyń-
kowska”, rękop. oryg. z 30.03.1995, k. 3 s. 4-9
3. jak wyżej, napis. k. 3 s. 10-12
4. Biogram - projekt - autorstwa H. Ojczyka
i E. Rafińskiego, napis k. 1 s. 13
5. Ojczyk H., Rafiński E., Wawrzyńkowska
Irene, [w:] Stow. biograficzny korp. pomorskiej
1939-1945, Tom 2001, cz. 5, s. 139, kserok. k. 1 s. 14

Głos Pomorza" ^{Odpis z gazety} z 27 października 1945,
"Poszukiwanie zaginionej" nr 69

"Dnia 17 I br. zabrano niemieckie
Gestapo moją córkę: Irenę Wawrzn-
kowską.

Po 3 dniowym pobycie w Cudziegdu
razem z innymi aresztowanymi wywie-
ziono ją do Bydgoszczy w niewiadomym
kierunku. Wszystkie moje dochodzenie
celem wykrycia jej pobytu nie dały
pozytywnego rezultatu. Porozumia-
ła się natomiast kilkakrotnie pogłoska,
że ktoś słyszał z głośnika, że wszyscy
zostali wywiezieni w głąb Prusy Nie-
mieckiej.

Stamtąd udato im się i przedostali
się do Szwajcarii. Tu się nimi rzekomo
zaopiekowały władze angielskie i zo-
stali wywiezieni za Ocean.

Te w tym prawdy, trudno powie-
dzieć

Dopiero dnia 29 sierpnia b. r
jeden z przyjaciół mojej rodziny

w Bydgoszczy ustyszał przypadko-
-wo z głośnika następujące sto-
-wa: „Irena Wawrzyńkowska z
Grodziszka, Lager” ostatnie sto-
-wa nie zostały zrozumiane.

Audycja miała miejsce o godzinie
Proszę w sprawie o podanie skąd
rzekomo audycja 29 sierpnia
była transmitowana.

Miejsce nazwy „Lager” proszę po-
dać niżej podpisalnemu

W tym samym dniu aresztowano
na Pomorzu i w Bydgoszczy oko-
-ło 200 osób

Wymienię kilka z Grodziszka:

Pawłowski Edward

Clapiak

Stalowski Stanisław

Szydłowska Irena

Grodzińska

Faukertówna Urszula

Bentkowska Helena

Ważne jest, że z osób

aresztowanych w dniu 17. I 3
nikt nie wrócił, gdy z innych
"lagrów" powróty żołnierzy się close
"Oresto"

Kasowa się przypuszczenie, że
znajdują się one close blisko
od granic Polski."

Ludwik Wawrzunkowski
Credigola

(Edmund Rafiński)

315-81   21   7 14

Rafinski Edmund   Grudziadz, dnia
86-300, Grudziadz   30 III 1995.

Biogram
Jrena Wawrzynkowska

Urodziła się 12 X 1919r w Blumenthal w Niemczech (koto Bremy)

Rodzice Jreny Wawrzynkowskiej to Ludwik i Józefa z domu Lekowska.

Rodzzeństwo jej stanowili: Adela Wilewska (siostra) z domu Wawrzynkowska oraz brat Edward.

Przybyła do Polski w 1919r wraz z rodzicami, gdzie zamieszkała początkowo w Gdańsku (rok czasu), a 15. 1. 1920 w Grudziadzu ^{po początkowo nieprywatnie} przy ul. Lipowej 53.

W rodzinie Wawrzynkowskich ^{jak wynikało z relacji b. p. Adela Wilewska} panowały te nastroje na „wskrosi” - patriotyczne,

5
jakoże ojciec Ludwik z zawodu -
urzędnik miejski - zwracał szczegól-
ną uwagę² na „umitowanie Ojczyz-
ny” jako dobra wspólnego.

Początkowo uczęszczała do szko-
ły powszechnej im Tadeusza Kościusz-
ki przy ul. Fortecznej, a następnie
w wieku młodzieńczym do Państwowe-
go Żeńskiego Gimnazjum Humanistycz-
nego, mieszczącym się przy ul. Curie-
Skłodowskiej, także w Grudziądzu.

W czasie okupacji hitlerowskiej
znając dobrze język niemiecki praco-
wała jako maszynistka w zakła-
dach zbrojeniowych na lotnisku
w Grudziądzu, ul. Parkowa.

Jako młoda początkująca ma-
szynistka została bardzo wcześnie
„wciągnięta” w wir pracy podsiemnej”
konspiracyjny”
14

być może za namową brata Edmunda
-warda - kmdt Dzielnicy Śródmieś-
-cie Garn HK - Grudziądz.

Według Władysława Stanisławskiego
(chorążego Polskiej Organizacji Wojskowej - POW, a później AK)
„współpracowała z tą organizacją,
tj. POW i wraz z p. Glapiakiem - do-
starczała materiał wybuchowy dla
tej organizacji”

Sama Trema - według cyt. powyżej
Władysława Stanisławskiego „wynosi-
-ła amunicję”

Zdaniem Edmunda Jakubiaka broń
mogła być przemycona do ruchu
oporu w Borach Tucholskich.

„Wykradziona broń przesytano w
skrzynkach drewnianych z napisem
w języku niemieckim” narzędzia i

części zamienne do maszyn rolniczych!"

4. Kiedy utworzono HK (po scaleniu organizacji podziemnych, w tym POW), wraz z p. Glapiakiem stanowiąca według Władysława Stanisławskiego "podstawowy trzon komórki AK-owskiej na terenie obwodu lotnisko - Grudziądz!"

Ponadto wytypowana przez Komendę HK na jej "kuznera", "wyjeżdżała często według Adeli Wilewskiej - (siostry Jreny Wawrzynkowskiej) wraz z p. Jreną Szydłowską do Poznania w celu "nawiązywania" bliskich kontaktów politycznych."

Powodem jej aresztowania w styczniu 1945r - miała być według Adeli Wilewskiej "próba wzniecenia powstania w potudniowej części miasta."

8

Początkowo przebywała w obozie
grudzińskim (przy ul. Mikołaja
z Ryńska), a następnie przywieziona
została do Bydgoszczy, a z tam-
tąd w nieznanym kierunku, praw-
dopodobnie do Chojnic, gdzie zo-
stała „spalona”.

Po wojnie pisma poszukiwawcze
jej ojca - Ludwika kierowane były
dwukrotnie do redakcji „Głosu Pomo-
-ra” w dniach 27.X.1945 i 8.IV.1947r.
Nie daly jednakże żadnych ^(pozytywnych) rezul-
-tatów.

Literatura

1. HP - Toruń, Oddział w Grudziądzu, List
poszukiwawczy Ludwika Wawrzyńkow-
skiego, Akta Procesu Forstera, Sygn 1001.
2. Edmund Jakubiak, Zarys działal-
-ności tajnej organizacji wojskowej
„Gryf Pomorski”, PAN, Najnowsze Dzie-
-je Polski, ^{tom I} W-wa 1961, ss 31-49.

3 Konrad Ciechanowski, Ruch oporu
na Pomorzu Gdańskim 1939-1945,
W-wa 1972, ss 242-243.

4 Relacje Adeli Wilewskiej, siostry
bohaterskiej Igumnicy HK - Ireny
Wawrzyńkowskiej.

5. Relacje zmarłego przed wielu la-
tach Władysława Stanisławskiego
-chorążego ^{POWPOW} Polskiej Organizacji Wój-
skowej, a następnie HK.

6 Prasa: Poszukiwanie zaginionej,

„Głos Pomorza” z 27 7 1945r, nr 69.

Wpłynęło dnia 5.04.95
L.dz. 493/86/95

B I O G R A M
=====

Irena Wawrzynkowska

- - - - -

Urodziła się 12.X.1919 r. w Blumenthal w Niemczech /koło Bremy/. Rodzice Ireny Wawrzynkowskiej to Ludwik i Józefa z domu Lekowska. Rodzeństwo jej stanowili: Adela Wilewska /siostra/ z domu Wawrzynkowska oraz brat Edward.

Przybyła do Polski w 1919 r. wraz z rodzicami, gdzie zamieszkała początkowo w Gdańsku /rok czasu/, a 15.I.1920r. w Grudziądzu pierwotnie przy ul. Lipowej 53.

W rodzinie Wawrzynkowskich - jak wynikało z relacji z p. Adelą Wilewską - panowały nastroje na "wskroś" patriotyczne, jako że ojciec Ludwik z zawodu - urzędnik miejski - zwracał szczególną uwagę na "umiłowanie Ojczyzny" - jako dobra wspólnego.

Początkowo uczęszczała do szkoły powszechnej im. Tadeusza Kościuszki przy ul. Fortecznej, a następnie w wieku młodzieńczym do Państwowego Żeńskiego Gimnazjum Humanistycznego, mieszczącym się przy ul. Curie-Skłodowskiej, także w Grudziądzu.

W czasie okupacji hitlerowskiej znając dobrze język niemiecki pracowała jako maszynistka w zakładach zbrojeniowych na lotnisku w Grudziądzu, ul. Parkowa.

Jako młoda początkująca maszynistka została bardzo wcześnie "wciągnięta" w wir pracy podziemnej, być może za namową brata Edwarda - kmdt Dzielnicy Śródmieście Garn. AK - Grudziądz.

Według Władysława Stanisławskiego /chorążego Polskiej Organizacji Wojskowej - POW, a później AK/ "współpracowała z tą organizacją, tj. POW i wraz z p. Glapiakiem - dostarczała materiał wybuchowy dla tej organizacji".

Sama Irena - według cyt. powyżej Władysława Stanisławskiego "wynosiła amunicję".

Zdaniem Edmunda Jakubiaka broń mogła być przemycana do ruchu oporu w Borach Tucholskich. "Wykradzioną broń przesyłano w skrzynkach drewnianych z napisem w języku niemieckim "narzędzia i części zamienne do maszyn rolniczych".

Kiedy utworzono AK /po scaleniu organizacji podziemnych, w tym POW/, wraz z p. Glapiakiem stanowiła według Władysława Stanisławskiego "podstawowy trzon komórki AK-owskiej na terenie obwodu lotnisko - Grudziądz".

Ponadto wytypowana przez Komendę AK na jej "kuriera", "wyjeżdżała często według Adeli Wilewskiej - /siostry Ireny Wawrzyńkowskiej/ wraz z p. Ireną Szydłowską do Poznania w celu "nawiązywania bliskich kontaktów politycznych".

Powodem jej aresztowania w styczniu 1945 r. - miała być według Adeli Wilewskiej "próba wzniesienia powstania w południowej części miasta".

Początkowo przebywała w obozie grudziądzkim /przy ul. Mikołaja z Ryńska/, a następnie przywieziona została do Bydgoszczy, a stamtąd w nieznanym kierunku, prawdopodobnie do Chojnic, gdzie została "spalona".

Po wojnie pisma poszukiwawcze jej ojca - Ludwika kierowane były dwukrotnie do redakcji "Głosu Pomorza" w dniach 27.X.1945 r. i 8.IV.1947 r. Nie dały jednakże żadnych pozytywnych rezultatów.

Ź R Ó D Ł A
=====

1. AP - Toruń, Oddział w Grudziądzu, List poszukiwawczy Ludwika Wawrzyńkowskiego, Akta Procesu Forstera, sygn.1001.
2. Edmund Jakubiak, Zarys działalności tajnej organizacji wojskowej "Gryf Pomorski", PAN, Najnowsze Dzieje Polski, tom VI, W-wa 1961, ss 31-49.
3. Konrad Ciechanowski, Ruch oporu na Pomorzu Gdańskim 1939-1945, W-wa 1972, ss 242-243.
4. Relacje Adeli Wilewskiej, siostry bohaterskiej łączniczki AK - Ireny Wawrzyńkowskiej.
5. Relacje zmarłego przed wielu laty Władysława Stanisławskiego - chorążego Polskiej Organizacji Wojskowej, POW a następnie AK.
6. Prasa: Poszukiwanie zaginionej, "Głos Pomorza" z 27.X.1945r. nr 69.

130

Wawrzynkowska Irena ps. nieznany /1919 -1945/ żołnierz AK ,
łączniczka i wywiadowczyni Insp. ZWZ-AK Grudziądz.

Urodzona 12^X1919 r. w Niemczech /miej. Blumenthal k. Bremy/
córka Ludwika urzędnika i Józefy z d. Lekowska.

W 1919 r. z rodzicami przybyła do Gdańska i po krótkim okresie
pobytu tam od 15 I 1920 r. zamieszkała w Grudziądzu przy ul. Lipowej 53.
Po ukończeniu szkoły powszechnej im. Tadeusza Kościuszki w Grudziądzu,
uczęszczała do Państwowego Żeńskiego Gimnazjum Humanistycznego przy
ul. C. Skłodowskiej.

W czasie okupacji pracowała jako maszynistka w zakładach zbroje-
niowych na lotnisku w Grudziądzu. Do ZWZ-AK została zaprzysiężona
prawdopodobnie przez jej brata Edwarda Wawrzynkowskiego kmdt. Dzielnicy
Śródmieście Garnizonu AK Grudziądz . Prowadziła wywiad wojskowy i
gospodarczy , zaopatrywała w materiały wybuchowe i amunicję partyzantów AK
w Borach Tucholskich. Była kurierką na trasie Grudziądz-Poznań.
Współpracowała i była łączniczką Stanisława Glapiaka ps. "Jan", "Stefan"
kmdt. Obw. Dzielnica Południe AK i Edwarda Wawrzynkowskiego

Aresztowana w styczniu 1945 r. razem z 500 więźniami gestapo z
Grudziądza , Brodnicy i Bydgoszczy zginęła w "marszu śmierci" na
trasie między Bydgoszczą na Nakłem n. Notecią .

Brat E. Wawrzynkowski w czasie okupacji pracował w firmie "Herzfeld
u. Victorius" w Grudziądzu. Współpracował m. in. z Józefem Sierosła-
wskim ps. "Grad" kmdt. Insp. Grudziądz , któremu dostarczał szkice
produkowanych tam części do V1 i samolotów Junkers. Aresztowany 31 III
1944 r. przebywał w więzieniu gestapo w Łodzi. Po wojnie powrócił do
Grudziądza i pracował w Milicji Obywatelskiej .

AP AK , T.: Sujkowska S., Wawrzynkowska I.; "Głos Pomorza" z 27 X 1945 r.
nr.69.

Michał Ojczyk , Rafiński Edmund

Wawrzynkowska Irena ps. nieznaną (1919–1945), łączniczka i wywiadowczyni Insp. ZWZ–AK Grudziądz.

Urodzona 12 X 1919 r. w Niemczech (m. Blumenthal k. Bremy); córka Ludwika urzędnika i Józefy z d. Lekowskiej (siostra Edwarda).

W 1919 r. przybyła z rodzicami do Gdańska i po krótkim tam pobycie od 15 I 1920 r. zamieszkała w Grudziądzu przy ul. Lipowej 53. Po ukończeniu Szkoły Powszechnej im. Tadeusza Kościuszki w Grudziądzu uczęszczała do Państwowego Żeńskiego Gimnazjum Humanistycznego przy ul. Curie-Skłodowskiej.

W czasie okupacji pracowała jako maszynistka w zakładach zbrojeniowych na lotnisku w Grudziądzu. Do ZWZ–AK została zaprzysiężona prawdopodobnie przez brata Edwarda Wawrzynkowskiego kmdt. Dzielnicy Śródmieście Garn. AK Grudziądz. Prowadziła wywiad wojskowy i gospodarczy, zaopatrywała w materiały wybuchowe i amunicję partyzantów AK w Borach Tucholskich. Była kurierką na trasie Grudziądz–Poznań. Łączniczka Stanisława Głapiaka ps. „Jan”, „Stefan” kmdt. Obw. Dzielnica Południe AK do Edwarda Wawrzynkowskiego.

Aresztowana w styczniu 1945 r. Razem z 500 więźniami gestapo z Grudziądza, Brodnicy i Bydgoszczy zginęła w „marszu śmierci” na trasie między Bydgoszczą a Nakłem n. Notecią.

Brat E. Wawrzynkowski w czasie okupacji pracował w firmie „Herzfeld u. Victorius” w Grudziądzu. Współpracował m.in. z Józefem Sierosławskim ps. „Grad” kmdt. Insp. Grudziądz, któremu dostarczał szkice produkowanych tam części do VI i samolotów Junkers. Aresztowany 31 III 1944 r. przebywał w więzieniu gestapo w Łodzi. Po wojnie powrócił do Grudziądza i pracował w Milicji Obywatelskiej.

APAK, Kartoteka Insp. Grudziądz, T.: Sujkowska S., Wawrzynkowska I.; Głos Pomorza z 27 X 1945, nr 69.

Michał Ojczyk, Edmund Rafiński

s. 139

Stóg. lew. gr. komp. pom. 1939-1945, Tom 2001, 02.5

IV/1. Korespondencja - Wawrzyńkowska
Messa Greus:

1. Pismo prof. E. Rafińskiego do E. Zawackiej z 4.04.1995 - dot. biogramu J. Wawrzyńkowskiej, ręk. oryg. k. 2 s. 1-4
2. Pismo E. Rafińskiego do E. Zawackiej z 17.05.1995 - dot. współpracy, ręk. oryg. k. 1 s. 5-6
3. Pismo E. Rafińskiego do E. Zawackiej z 5.07.1995 - dot. biogramu Greus Wawrzyńkowskiej, ręk. oryg. k. 1 s. 7-8
4. Pismo Fundacji do E. Rafińskiego z 27.07.1995, mpis. k. 2 s. 9-10
5. Pismo E. Rafińskiego do Fundacji z 9.10.2001, ręk. oryg. k. 2 s. 11-13
6. Pismo E. Rafińskiego do Fundacji z 22.10.2001, ręk. oryg. k. 1 s. 14

Wpłynęło dnia 26.07.95
L.dz. 8951/195

Prany usupieranie liw...
14/1

Przebieg, dnia 4.IV.1995r

Wielec Sanorona Pani Profesor,
członkowie Komitetu Redakcyjnego przy Fundacji Archiwum Pomorskiej Armii Krajowej, pracownicy Archiwum

W odpowiedzi na nadesłany list Wielec Sanorony Pani Profesor z dnia 10.II.1995r - podjąłem próby napisanie biogramu, dotyczącego - Treny Nawrzymkowskiej.

Skonstatowałem z różnymi selekcjami, które dotyczą do biogramu, także z archiwum i prac R. Cechanowskiego i Edmunda Jakubiaka.

Skonstatowałem z różnymi selekcjami, które dotyczą do biogramu, ponieważ mi się nie udało wyjąć maszynistki, która mi tylko została: biogram.

Skonstatowałem z różnymi selekcjami, które dotyczą do biogramu i biogramu dr Stefana z Chelmna oraz z archiwum i biogramu

Dodatkowo dołączam ksero z archi-
-wum i pismo / odnośnie materia-
-mie Wł. Stanisławskiego - Chorążcu
POW - Polkiej Organizacji Wojskowej,
a następnie HKO.

Ponadto nie zapomniałem Amatorskiej
-edycji - Standardu Inwalidów Wojen-
-nych, Standard ów przechowywał
Wł. Stanisławski, który był człon-
-kiem „Roty” - Gmachu Polki i w skui
oskarżeniu - Berlin - Charlotten-
-burg a dnia 20. 6. 1941r - figurował
w liście oskarżeniach z nr 32.

To w przybliżeniu pewny ofiarowiec tej
-dziej. Łonów Dajkuje serdecznie ze
Białym Fundacji Archiwum Pomoc
-słu Armii Krajowej nr 1, który roz-
-ciska dla mnie i dla brata Stefa-
-na - Pani S. Sujkowska (ona ze znanym
-W. Bonko prawnikiem z Poznaniem
-zakupionej tej ziemi - w sądzie)
-bratem i odpowiedni z Rafałki
-w tej sprawie.

Legenda

- 1. 3 zdjęcia - różnej wielkości
- Izony Warorzynkowskiej
- 2. Biogram⁽²⁾ - o Izony Warorzynkowskiej
- 3. Ksero listu porucznikowskiego Rud
awika Warorzynkowskiego
- 4. Odbitka - reprodukcje - manuskry
27 Stanisławskiego - Chorągiew P.O.W.-P.O.L
Stry Organizacji Wojskowej
- 5. Notendy z samej z listów korzystam
fony epistoformu biogramu
  - a) Relacji p. Hotelu Wileńskiej - siostry
Izony Warorzynkowskiej
  - b) Relacji p. Wł. Stanisławskiego - Cho
- rągiew Wojskowej Organizacji Wojskowej, a
następnie, W.K.
  - c) Fragmenty z pracy R. Ciechanowski
- Ruch oporu na Pomorzu Gdańskim, W-na 1974, SS 243-2
  - d) Fragmenty list Edmunda Jankowskiego

1. Dopuszczalności Tajnej organizacji
robotniczej "Głos Pomorski", Motenale i
studium "Kronika II wojny Światowej
tom V, PAN, Warszawa 1961, ss 31-49.

6. Belpis z gąsienic:
"Głos Pomorski" z 27 sierpnia 1945 r.
"Poszukiwanie Zaginionych"

Proszę wyprzedzić listy drucikiem
Wpłynęło dnia 26.7.95
L.dz. 816/1995

5
Strzelisz, dnia 17.V.1995r.

Wielce Szanowna Pani Profesor!

Jestem bardzo zawiedziony - informacja, którą otrzymałam od Pani,

Nie zgadzam się z Pani stanowiskiem wobec mojego biogramu, który przekazałam Fundacji Archiwum.

Pragnę Pani poinformować, że definitywnie rezygnuję z współpracy z Archiwum Fundacji.

Najbardziej także, że nie będę uczestniczył w sesji jesienniej, zorganizowanej na temat "Organizacji paromilitarne i pokrewne na Pomorzu w przededniu II wojny światowej", jak i zasygnalizowanymi mi - komunikacją.

Bardzo proszę o zwrot moich następujących materiałów: (nie wszystkich)

- ✓ a) Relacje Władysława Stanisławskiego - chorążego POW i HK.
- ✓ b) Relacje Adeli Wileńskiej, siostry Ireny Wawrzyńkowskiej vide, str 2

c) Odpis listu Leona Nawrzymkowskiego
-go (Ksero).

✓ d) Fotokopie - mianowania Wt.
Stanisławskiego - choruzym POW

e) Zdjęcia (na fotografiu) - Sztan-
dam Inwalidów Wojennych w Cniczynie

✓ f) 3 zdjęcia - ^{przekazanego mi przez zjednego cyfrowika w Roty} Henry Nawrzymkowskiego,
2 - pocatowe, 1 - powiększona.

Materiały ^{ścienne z zdaniami - reprodukcjami i innymi zdjęciami} są dla mnie bardzo
cenne, zdobyłem je oluzym wysit-
kiem i trudem.

Z poważaniem

Edmund Radziński
Stepen Radziński

Grodziszewo, dnia 5.VII.1995r.

Wielce Szanowna Pani Profesor!

Bardzo prosiłbym o odpowiedź
w sprawie przestanego (do Archi-
wum w Toruniu, ul. Wielkie Garba-
ry) listem poleconym (9. IV. 1995r.
nr. 7035)
biogramu dotyczącego - Tyny
Wawrzyńkowskiej (raz z 3 zdjęcie-
mi i materiałami pomocniczymi).

Biogram ten zgodnie z wcześniejszym otrzymanym pismem miał być doręczony do 1 maja b.r.

Chodzi o ewentualne zamieszczenie go w części 2: „Stonik Biograficznego Konspiracji Pomorskiej 1939-1945.”

Faleryj mi bardzo na tym jako
 było decyzja Komitetu Redak-
 cyjnego w tej sprawie, czy został zaakceptowany
 Program ten wymagał (z mojej ^{czy też nie!}
 strony) dużo pracy, szukania bez-
 pośrednich świadków, konsultacji
 z wieloma ludźmi, w tym z bra-
 tem z Chetmna, nie mówiąc już
 o wydatkowaniu pieniędzy (na
 moją ^{skrypkę} kieszon - emeryta - starego port-
 fele)

Braki moie, kompetencje same
 archiwista - prof. Kuczyński
 ASP w Katowicach
 7-0695 52

Dlatego bardzo prosilibym
 o odpowiedź w tej sprawie
 L. dla mnie Sprawy.

Z wyrazami Szacunku
 mgr Edmund Kędziński

Zgoda w szczególności wyrazi naj-
 serdeczniejszych życzeń: zdrowia, wszelkiej
 pomyślności, W. Bria - dla W. Szermay Pani Profesor.

Torun 27.07.95 r.

FUNDACJA
Archiwum Pomorskiej Armii Krajowej
ul. W. Gaibary 2, tel. 271-86
87-100 TORUŃ

Ldz 897/A/95

Szan. Pan

Edmund Rafiński

86-300 Grudziądz

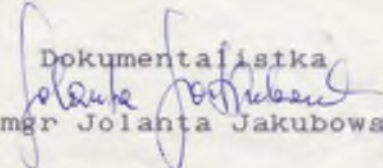
Szanowny Panie !

W odpowiedzi na list z dn. 17.05.1995 r. odsyłam (w imieniu chorej Redaktorki "Słownika Biograficznego Konspiracji Pomorskiej") materiały biogramowe, o które Pan prosił.

Redakcja pragnie zamieścić w Słowniku zarówno biogram Ireny Wawrzyńkowskiej jak i inne opracowane ewentualnie przez Pana. Konieczne jest jednak, aby napisał je Pan według wskazówek metodycznych zamieszczonych na str. 268 Słownika (w jego części 1.).

Załączam dodatkową prośbę. W zasobie Archiwum Fundacji brak informacji o tajnej organizacji pod nazwą POW istniejącej na terenie Grudziądza w czasie okupacji. Jeżeli ma Pan jakieś dane na ten temat, byłabym wdzięczna za przesłanie ich do Fundacji.

Łączę wyrazy szacunku

Dokumentalistka

mgr Jolanta Jakubowska

10

Załączniki:

1. relacja W. Stanisławskiego
2. relacja A. Wilewskiej o I. Wawrzynkowskiej
3. kserokopia listu L. Wawrzynkowskiego
4. fotokopia mianowania W. Stanisławskiego
5. fotografia sztandaru Inwalidów wojennych w Grudziądzu
6. 2 zdjęcia I. Wawrzynkowskiej

Wpłynęło dnia 10.10 Wt

Ldz. 5270 PEO. 1051
D. 12-

AA

Grudziądz, dnia 9.10.2007

Wielce Szanowny Panie!

Przesyłam Wielce Szan. Panu
Zdzisław (2) Treny Kawczyń-
skiej

Zdzisław oryginalne do repro-
dukcji (odbitki) Otrzymałem
^{Swego czasu}
Od Pani Adeli (Anuli) Wi-
lewskiej, siostry Treny
Kawczyńskiej zamieszka-
tej w Grudziądzu, ul. Śmia-
bleckich 19)

Reprodukcy, odbitkę wyko-
nał fotograf na Staszemigcinie,

17/13
Pan Wojciech Swakowski,
Smudaligdx

Chciałbym zawnaczyć, że
było to bardzo ciekawe, przez
-naczone do biogramu.
Ciesz się bardzo, że być
może moje nadesłane in -
formacje zostaną spożyte -
-warte.

Z wyrazami Szacunku.
mgr. Edmund Rafiński
Smudaligdx

P.S. Bardzo przepraszam
za zniekształcenie być

może nazwiska W. Sz.
Pana, wynika w Dużej
mierze z niedostępnia
Dotyczam również tekst
Dotyczący. Sreńy walorym -
koroskiej.

Jeżeli w jakimi stopniu
zamore, byłbym bardzo
szczęśliwy.

Grodziszew, dnia 22. X. 2001r.

W Fundacja „Archiwum Pomorskie” HK 14
Wpłynęło dnia 25. X. 2001
Licz. 3581 Pom. non w Toruniu

XI Sesja Naukowa
Struktury Terenowe Delegatury
Rządu RP na Kraj

Upokojmie donoszę, że zgłaszam swój udział na XI Sesji naukowej, poświęconej na tematyce: „Struktury Terenowe Delegatury Rządu RP na Kraj”, a zaplanowaną na dzień 14.XI.2001r. Jednakże nie skorzystam z noclegu

Z poważaniem
Edmund Rafiński

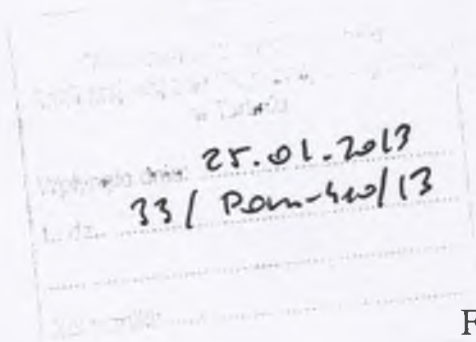
IV/2. Korespondencja z rodziną,
Ireny Wawrzymkowskiej:

1. List Mariana Wawrzymkowskiego i...,
z 10.11.2018 w sprawie biografii W
Edwarda Wawrzymkowskiego i Ireny
Wawrzymkowskiej, opublikowanych
w z. 1 i z. 5 S D K I, mpis, kserokop. k. 4 s. 1-4
2. Odp. Fundacji na list z 8.02.2018,
kserokop. mpis. oryg. k. 1 s. 5

Omyłk. w J. os. Edward Wawrzyńkowski
W

10.11.2012

Redakcja
Słownika Biograficznego Konspiracji
Pomorskiej 1939-1945
Toruń (1994, 2001)
Fundacja „Archiwum Pomorskiej Armii Krajowej”

Ul Wielkie Garbary 2
87-100 Toruń

Wnoszą: Marian Wawrzyński
78-200 Białogard (adres dla doręczeń)
Wojciech Wawrzyński
84-100 Puck
Anna Wawrzyńska
86-300 Grudziądz

Na podstawie lektury dwóch części (I i V) *Słownika* stwierdzamy, że zredagowana przez Tadeusza Jaszewskiego nota biograficzna naszego Ojca Edwarda Wawrzyńskiego zawiera nieprawdziwe wiadomości, które prezentując niekorzystnie Jego Osobę, naruszają Jego dobre Imię i dobra osobiste. Autor hasła sformułował je rażąco jednostronnie, zawarł tam nieprawdziwe informacje, co szczególnie jest widoczne w porównaniu z notą biograficzną Józefa Sierosławskiego (tego samego autora). W naszej ocenie oba biografie zredagowano tendencyjnie, tak by przedstawić J. Sierosławskiego niezasłużenie korzystnie, kosztem pamięci naszego Ojca. W hasle dotyczącym Ojca zawarto też określenia niejednoznaczne, o wydźwięku pejoratywnym. Treść obu not wskazuje, że ich autor nie poznał akt procesu (lub celowo pomija niektóre informacje tam zawarte), choć w przypisie powołuje się na nie. Nadto w nocie naszego Ojca autor podał nieprawidłowo niektóre fakty natury ogólnej, które wprawdzie nie naruszają Jego dobrego imienia, ale jako nieprawdziwe powinny być sprostowane.

Domagamy się sprostowania i nieściślych i nieprawdziwych zapisów, w formie stosowanej przez Redakcję, a ponadto skorygowanie treści biogramu naszego Ojca w następnych wydaniach *Słownika*.

W szczególności ująć należy, że Ojciec zmarł w 1961 roku. Przy ul. Filomatów 2 mieszkał, ale po wojnie. Urodził się nie w Grudziądzu, lecz w Blumenthal. Był oficerem rezerwy artylerii 66 pp, w Wojnie Obronnej 1939 uczestniczył jako oficer 64 pp, a nie 16 pal, udział w kampanii wrześniowej kończąc w obronie Modlina, w składzie 30 pal-u Armii Warszawa. Do organizacji AK wciągnął Go J. Sierosławski, a nie R. Burczyk

Akta procesu zawierają nazwiska osób skazanych za zabójstwo Sierosławskiego (ze względu na ochronę danych osobowych – nazwisk tych nie podajemy). Nasz Ojciec został skazany za pomocnictwo w zabójstwie, a nie za zabójstwo jak nieprawdźiwie zapisano w Jego biogramie. Dziwnym zresztą byłoby skazanie za zabójstwo i wymierzenie za to kary o niskim wymiarze (2 lata, natychmiast darowane na mocy obowiązującej już wówczas amnestii). Kary wymierzone innym skazanym także (jak na kary za zabójstwo) są stosunkowo niskie – pośrednio więc świadczą że Sąd uznał, choć tego nie napisał, że nie było to zwykłe zabójstwo, lecz wykonanie wyroku na zdrajcy.

Ojciec został aresztowany przez Gestapo po aresztowaniu J.Sierosławskiego. Zapisanie w nocy „*przypuszczając bezpodstawnie, że zdradził go J. Sierosławski*” jest oceną autora, nie popartą żadnymi dowodami (np. dokumentami z akt sprawy z 1949 roku), sprzeczną z zeznaniami innych aresztowanych (w tychże aktach). Przekonanie o zdradzie J. Sierosławskiego uzasadnia też ocena kolejności aresztowań. Wpierw aresztowano J.Sierosławskiego, zwolniono go, aresztowano innych, a jego ponownie po dwu miesiącach. Taka kolejność aresztowań wynika właśnie ze zdrady pierwszego aresztowanego. Niemcy uzyskawszy potrzebne informacje woleli go uwolnić (wciąż nadzorując go poza więzieniem), by jego aresztowanie nie zaalarmowało pozostałych, którzy mogli się ukryć. Dopiero po rozpracowaniu całej siatki ponownie aresztowali tego, który ją ujawnił.

Biogram J. Sierosławskiego zawiera zapisy, które mają u czytelnika wywołać przeświadczenie o jego niewinności i krzywdzie. Autor zapisał, że w Łodzi on i teść zostali poddani brutalnemu śledztwu, a o naszym Ojcu i p. R. Burczyk tylko, że też zostali przewiezieni do Łodzi, jak gdyby Oni tej brutalności nie doświadczyli. O poddaniu ciężkiemu i brutalnemu śledztwu (dwukrotnie raz przez Gestapo, drugi raz przez UB) autor nie wspomina w ich biogramach (Ojca, R. Burczyka), jak gdyby brutalnie w tym samym śledztwie traktowano tylko J. Sierosławskiego. Jest to wręcz w klasycznej formie stosowanie niedomówień i półprawd w celu „udowodnienia” z góry założonej tezy. Autor nie pisze natomiast o tym, że aresztowani w 1948 roku R. Burczyk, E. Wawrzynkowski i inni zeznawali, że J.Sierosławski był obecny (doprowadzony przez Gestapo) przy ich aresztowaniu. Jeśli nie zdradził, to w jakim tam był charakterze?

W biogramie J. Sierosławskiego autor zawarł konkluzję, że „*brak akt śledztwa Gestapo uniemożliwia wyjaśnienie tej dramatycznej sprawy, jednak znane działania maskujące, jakie stosują wszystkie władze śledcze (aby nie zdradzić właściwych agentów) nie pozwalają – na podstawie tylko kolejności aresztowania, bądź faktu czasowego zwolnienia kogoś – wyciągać decydujących wniosków*”. Zwracamy uwagę, że zapis ten kończy biogram J. Sierosławskiego, w którym wcześniej autor napisał, że został on aresztowany, przesłuchany i zwolniony, po czym aresztowano pp. Kisiela i R. Burczyka, co „*stworzyło podejrzenia, że J. Sierosławski ich wydał*” i dalej, że „*R. Burczyk i E. Wawrzynkowski zostali za zabójstwo J. Sierosławskiego i Karczyńskiego skazani na kary więzienia (co jest niezgodne z dokumentami akt procesu - przyp. autorów). Przed sądem tłumaczyli się, że uważali zamordowanych za zdrajców, którzy wydali ich Gestapo*”. Po tym zapisie następuje konkluzja przytoczona uprzednio.

Natomiast w biogramie p. Roberta Burczyka autor zapisał: „*Uważano bowiem, że to J. Sierosławski zdradził organizację AK*” i dalej zdecydowanie „*Była to omyłka*”. W biogramie naszego Ojca autor zapisał „*Wawrzynkowski został aresztowany 31.3.44 wraz z R. Burczykiem, Janem Rochoniem i in. (przyпускаjąc bezpodstawnie, że zdradził go Sierosławski)*”. W obu biogramach są informacje, że i Ojciec i R. Burczyk zostali skazani za zabójstwo J. Sierosławskiego, nie ma zaś, że aresztowani zeznawali w 1948 roku, że podczas aresztowania ich był on obecny, doprowadzony przez Niemców. Wydawałoby się, że każda osoba odpowiedzialna za słowo, rozróżnia udział w zabójstwie od pomocnictwa, a jeśli nie rozróżnia uzyskuje wyjaśnienia prawnika, zanim poda do publicznej wiadomości drukiem, informację której *de facto* nie rozumie.

Łączna lektura wszystkich trzech biogramów pozwala dostrzec ewidentne sprzeczności. W pierwszym (JS) opisano bardzo pozytywnie osobę, która była uważana za zdrajcę i dlatego zginęła, stwierdzając tylko, że nie ma możliwości jednoznacznego wyjaśnienia sprawy. Stwierdzenie to jest nieprawdziwe i oznacza, że autor formułując biogram celowo pominął informacje zawarte w aktach sprawy z 1949 r, natomiast w dwu pozostałych przywołano wyraźnie wyrok skazujący (przypisując Ojcu inny czyn), po czym kategorycznie, ale bez przedstawienia jakichkolwiek dowodów stwierdzono, że podejrzenia były bezpodstawne, a obaj skazani popełnili omyłkę. Kolejna sprzeczność polega stwierdzeniu niemożliwości wyjaśnienia kwestii zdrady, po przywołaniu znanej okoliczności kamuflowania własnych **agentów** w kontekście J. Sierosławskiego i dezawuowaniu przekonań aresztowanych i podawanych przez nich faktów o jego zdradzie. Uzasadnia to nasze przekonanie o tendencyjnym działaniu autora wszystkich tych biogramów, o przyjętej z góry tezie, że osoba uważana za zdrajcę powinna zostać przedstawiona pozytywnie, poszlaki jej zdrady podane w wątpliwość, a Osoby jego adherentów co najmniej mało pozytywnie.

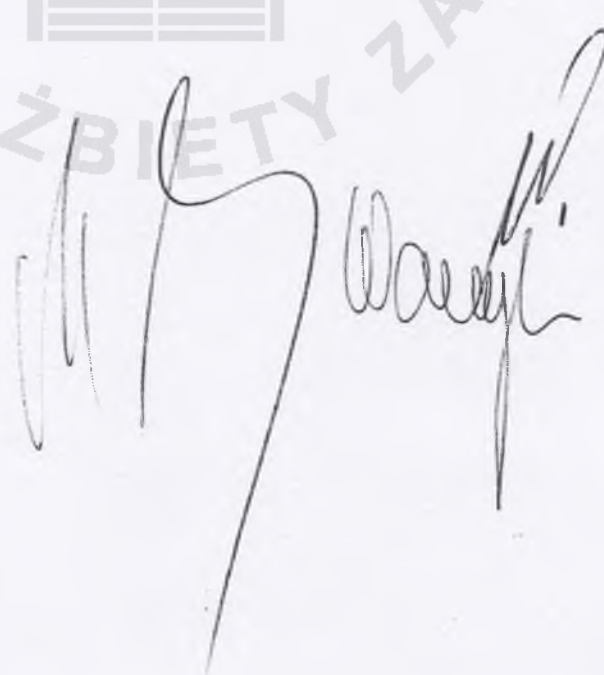
Z biogramu naszego Ojca natomiast czytelnik może zrozumieć tylko jedno, że został skazany za zabójstwo J. Sierosławskiego, że po prostu go zabił. Taki tekst biogramu nie ma oparcia w aktach procesu, nadto nierzetelnie

przedstawia ówczesne realia. Dodanie stwierdzenia o skazaniu za zabójstwo do zawartej w biogramie J. Sierosławskiego informacji o znalezieniu jego „zmasakrowanych zwłok” tworzy obraz niewinnej ofiary bezpodstawnych przypuszczeń, zabitej w sposób masakrujący jego ciało. Jest to kolejna, wyjątkowo tendencyjna nierzetelność autora, potwierdzająca że pisał biogramy przyjmując tezę zawierającą tendencyjne oceny obu osób. Taka forma twórcza podważa wiarygodność całego dzieła.

Przedstawiając obiektywnie Osoby, autor powinien rzetelnie korzystać z dokumentów, pominąć własne sympatie i oceny, nie pomijać istotnych twierdzeń, nie różnicować sformułowań tak, by emocjonalnie pozytywne stosować do jednych, emocjonalnie pejoratywne do innych. Tego wymaga rzetelność warsztatu autora noty biograficzno-historycznej.

W *Słowniku* zamieszczono też biogram naszej Ciotki (siostry Ojca) Ireny Wawrzyńkowskiej. Wymaga sprostowania nieścisłość miejsca jej urodzenia. W 1919 roku rodzina Wawrzyńkowskich mieszkała już w Grudziądzu (a nie w Blumenthal) i w Grudziądzu urodziła się Ciotka Irena. Urodziła się już po tym jak nasi Dziadkowie z Blumenthal powrócili do Polski – do Grudziądza. Nie mamy żadnej wiarygodnej informacji na temat dnia i miejsca Jej śmierci. Dlatego chcielibyśmy uzyskać informację o źródle stwierdzenia że **„zginęła w marszu śmierci między Bydgoszczą a Nakłem nad Notecią”**

Przedstawione uwagi są także realizacją postulatu o nadsyłanie uwag i uzupełnień, zawartego w cz. wstępnej *Słownika* na str. 13, ale również prośbą o zamieszczenie sprostowania w kolejnej części „Słownika ...” biogramu Edwar-da Wawrzyńkowskiego.

A large, stylized handwritten signature in black ink, appearing to read 'Edward Wawrzyński'. The signature is written over a faint watermark of the 'AK' logo and the text 'ELŻBIETY ZAWA...'.

FUNDACJA
GENERAŁ ELŻBIETY ZAWACKIEJ
ARCHIWUM I MUZEUM POMORSKIE ARMII KRAJOWEJ
ORAZ WOJSKOWEJ SŁUŻBY POLEK

Torun, 8 II 2013

Marian Wawrzynkowski

78- 200 Białogard

Szanowny Panie !

Dziękujemy za przesłane pismo (data wpływu do Fundacji 25 I 2013) zawierające uwagi i sprostowania dotyczące biogramów śp. Ireny Wawrzynkowskiej i śp. Edwarda Wawrzynkowskiego opublikowanych kolejno w cz. 5 i cz. 1 *Słownika biograficznego konspiracji pomorskiej 1939-1941*.

Otóż dane dotyczące miejsca urodzenia, życia i okoliczności śmierci Ireny Wawrzynkowskiej złożyła w 1995 w Fundacji pani Adela Wilewska z d. Wawrzynkowska (siostra Ireny). Pani A. Wilewska podaje, iż śp. Irena urodziła się w 1919 w Blumenthal koło Bremy, a nie w Grudziądzu, jak zaznacza Pan w piśmie. Do Polski rodzina wróciła także w 1919 r., a w Grudziądzu zamieszkała od 15 I 1920 r. Wprawdzie pani Wilewska nie przedstawiła aktu urodzenia, ale autorzy biogramu nie mieli podstaw Jej nie wierzyć. Współautorem biogramu Ireny Wawrzynkowskiej jest prof. Edmund Rabiński, od lat mieszkający w Grudziądzu. Ze wspomnianej relacji wynika, że Ludwik Wawrzynkowski, ojciec Ireny, przez kilka lat Jej poszukiwał (ogłoszenia w „Głosie Pomorza” z 1945 i 1947 r.). Na temat losów kolumny więźniów gestapo ewakuowanych z Bydgoszczy w styczniu 1945 r. są tylko przypuszczenia. Rodziny więźniów, historycy prowadzili poszukiwania także przez Polski Czerwony Krzyż. O kierunku wyprowadzenia mówią relacje świadków, natomiast nie ma dokumentu potwierdzającego ich zbiorową egzekucję. Ponieważ nikt z ewakuowanych więźniów nie powrócił, stąd wniosek, że zginęli. Są także przypuszczenia, że kolumnę więźniów przejęli Rosjanie i wywieźli do łagrów. O tym fakcie wspomina prof. Andrzej Gąsiorowski w opracowaniu *Polska Armia Powstania największa tajemnica konspiracji pomorskiej*.

Uwagi dotyczące biogramu śp. Edwarda Wawrzynkowskiego przekazałam Radzie Naukowej i Komitetowi Redakcyjnemu Fundacji, który zadecyduje o sposobie sprostowań. O wyniku ustaleń powiadomię Państwa.

Zapraszam także do skorzystania z materiałów źródłowych zgromadzonych w Archiwum. Od kilku już lat zmieniliśmy siedzibę. Pismo było zaadresowane na nieaktualny już od pięciu lat adres Fundacji i dotarło do nas dopiero w styczniu.

BIURO FUNDACJI • 87-100 TORUŃ
UL. PODMURNA 93
TEL. 0048 56 65 22 186
www.um.torun.pl/AK, www.zawacka.pl, fapak@wp.pl

Z poważaniem

.....
Elżbieta Skerska dokumentalistka

KONTO:
82 1090 1506 0000 0000 5002 0244

KRS 00000 41692

Bolentyany list wystany
takie do Wojacelie Walwynkowskiewp
i Amny Walwynkowskiej.
AK

Albina Wawrynowska
ul. Albinowa 14
78-200 Wałbrzych

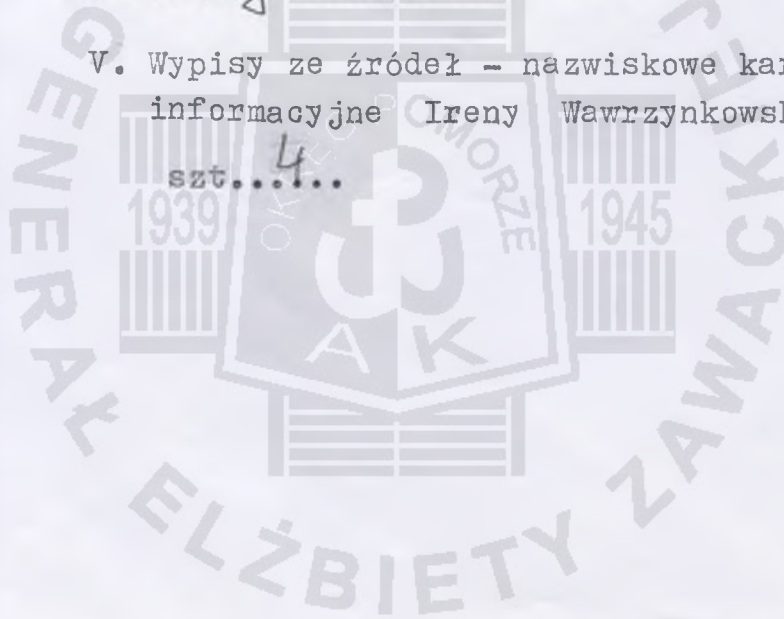

T: X: 685/1448 Pom.

Grodziędz

Wawrzyńkowska Irena

V. Wypisy ze źródeł - nazwiskowe karty
informacyjne Ireny Wawrzyńkowskiej
szt. 4

a/

Grudziądz
HK 1

WAWRZYNKOWSKA [ADELA?]
zob. vel. Dunyński Aleksander
należała do grupy Dunyńskiego Aleksandra

S. Kam.

Gruchalska 12
Warszynańska Jena AK

Arnoy 18/19 stycznia 1951
arrestowana przez Gestapo
15 List po niej zaginiona

Zob. T. S. Sujkowska in. Gruchalska

o m

II / B, 4

Wawryk Koczka Greca

Okręg Gnieźnieński
AK 3

zemu. Gnieźnieński

członek AK

zemu. Agnieszka Medlińska
z AK OK BZM Gdańsk z 1979,

wpł. 17-

orient. i zawiadomienie
wstąpienia
1945 r.

Grudziądz 2 WZ-PAK
Pomorze 4

WAWRZYNKOWSKA Irena

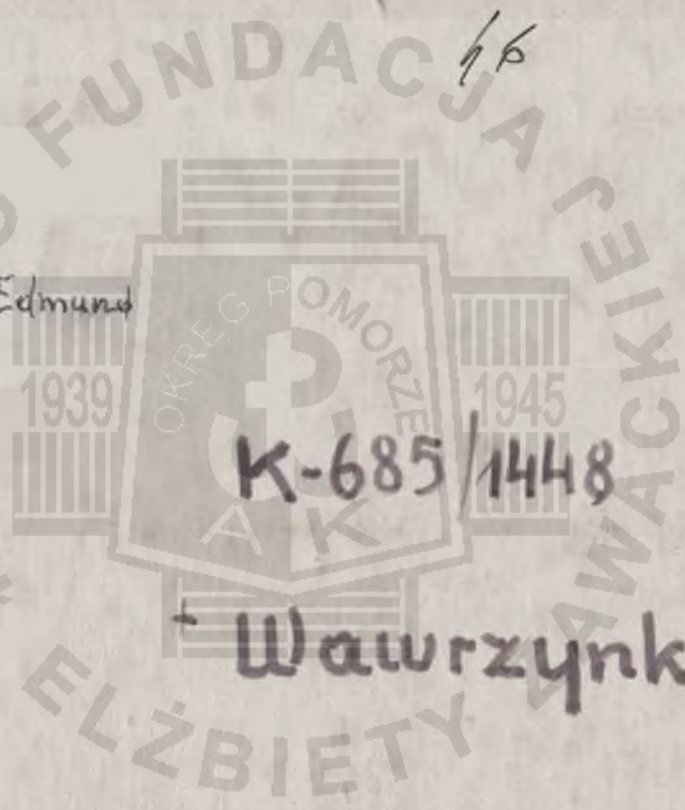
ps nieznaną 1919-1945 Łęcznińska
i wywiadowczy Insp. Z WZ-PAK Grudziądz
Zaopatrywanie w materiały wybuchowe
i amunicję oddziałom partyzanckim
w Borach Tucholskich. Kierowała na
trasie Grudziądz-Poznań. Aresztowana
w styczniu 1945, zginęła w "marszu
śmierci" między Bydgoszczą a Nalibem

Michał Ojczyk Edmund Rafiński
Zob. Słownik Biograficzny Konspiracji
Pomorskiej 1939-1945, część 5
Fundacja "Archiwum Pomorskie PAK"
Toruń 2001
str. 139

DRut
2003

siostra
Wilewska Adela
Grudziądz,

2) Rafiński ~~Władysław~~ Edmund
86-300 Grudziądz

K-685/1448

Grudziądz
AK

Wawrzynkowska Jre

WAWRZYŃKOWSKA Irena

